

Závěť

Tato diplomová práce pojednává o jednom z pořízení pro případ smrti, a to o závěti. Cílem práce je popsat a rozebrat nyní účinnou právní úpravu závěti obsaženou v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, která oproti úpravě předcházející zůstaviteli nabízí široké spektrum možností, jak ovlivnit osud svého majetku po smrti.

Jak na závěť, tak na instituty s ní související je v práci pohlíženo nejen z hlediska právní úpravy samotné, ale rovněž z hlediska judikatury, pokud možno aktuální, ale i historické. Současně je čerpáno z komentářů, důvodových zpráv, odborných článků a dalších literárních zdrojů včetně krátkého nahlédnutí do právních úprav zahraničních.

Kapitola první je úvodem do dědického práva obecně. Nalézají se v ní také pojednání o tradičních zásadách tohoto právního odvětví včetně rozboru předpokladů dědění. V následující druhé kapitole je o závěti pojednáno podrobněji včetně pořizovací způsobilosti, problematiky omylu a výkladu závěti. Rovněž je zde nastíněno porovnání závěti s dědickou smlouvou a dovětkem, které jsou dalšími pořízeními pro případ smrti. Kapitola třetí je věnována formám závěti včetně závětí privilegovaných. Kapitola čtvrtá se zabývá institutem, který se v účinné právní úpravě nevyskytuje, avšak diskuze o jeho zavedení v právním prostředí probíhají. Tímto institutem je závěť ve formě videa. Kapitola pátou tvoří instituty, jež značně rozšiřují zůstavitelovu testovací svobodu. Jedná se o podmínky, doložení času, vykonavatele závěti, příkaz a další. V kapitole šesté je pojednáno o institutu náhradnictví, svěřenském nástupnictví, ale rovněž o osudu případného uvolněného podílu a jeho přirůstání v rámci případnutí pozůstalosti dědicům. Poslední sedmá kapitola pojednává o problematice zrušení závěti a konkrétních způsobech takového zrušení.

Klíčová slova: závěť, dědic, zůstavitel